

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Cap. I. De injuriâ, seu injustitiâ in genere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

PARS II.

*De Injuriis, & necessaria restitutione
in genere.*

CAPUT PRIMUM

De Injuria, seu injustitia in genere.

Q. 1. *Uid est injuria?*

Resp. **Q** Est voluntaria violatio juris alieni. Sicut enim per actum justitiae jus suum alteri tribuitur, ita per actum injustitiae hoc Jus violatur. Porro injuria censetur gravis, quando per se apta est parere tristitiam magnam, seu difficile sedabilem, aut aversionem animi difficilè impedibilem, spectata communi hominum conditione, & communiter parit: nam talis injuria graviter repugnat Justitiae fini, qui est pax, tranquillitas, mutuus amor per conservationem æqualitatis, & iurium.

Q. 2. *An volenti potest fieri injuria?*

Resp. I. Fit injuria consentienti ex dolo, vi, vel metu injustè incusso: quia talis non cedit mortaliter Jure suo, saltem sufficienter ad tollendam injuriam. Nam cessio Juris tollens injuriam debet esse omnino voluntaria, & ex pers omnis injustæ coactionis, ac deceptionis: injuria enim non potest parere ullum Jus injuriandi, & nemo debet commodum ex sua iniqui-

iniquitate reportare. Hinc qui ad vitam servandam dat pecuniam latroni, patitur injuriam, licet velit eam dare, quia in illam datum non consentit nisi per vim injuriam. Idem dicit de consentiente per ignorantiam, ut si quis solvat centum, putans se ea debere, patitur injuriam, si quinquaginta tantum debeat; nam non vult dare centum, si non debeat.

Resp. II. Fit etiam injuria consentienti, quoties consensus est moraliter nullus, ut patet. Sic fit injuria solventi usuras, vel pretium justo majus pro merce, &c. quia consensus in ista est nullus, cum sit de reimpossibili: nam dans vult ista dare tantum tanquam pretium, non autem gratis: sed impossibile est illorum esse pretium: mutuum enim est essentialiter gratuitum; & pretium est essentialiter quid aequale merci, ergo excessus pretii non est pretium.

Resp. III. Quoad jura abdicabilia consentienti omnino voluntarie non fit injuria, ex Reg. Juris 27. in 6. *Scienti, & consentienti non fit injuria.* Quia eo ipso, quod sponte consentiat, cedit efficaciter istis juribus: ideoque actio non est contra Jus, sed secundum Jus alteri concessum. Sicque nulla est violatio Juri, nec proinde injuria.

Resp. IV. Quoad jura inabdicabilia consentienti fit vera injuria. Prob. i. ex cap. 36. *De sent. excom.* ubi Innocentius III. ait: percus-
sionem Clerici ad satisfactionem alicujus of-
fensæ

fensæ juxta morem Patriæ, triginta circiter fustium percussionibus corpus suum ultro subjicientis, esse injuriosam, licet non sit violenta, cùm ille canon non tam in favorem Clericorum ordinati, quam in favorem ordinis Clericalis fuerit promulgatus. 2. Quia Jus inabdicabile est illud, cui efficaciter cedere non potest Dominus: ergo cùm tunc consensus sit inefficax ad tollendum Jus, quod habet consentiens, ne fiat illa actio; revera manet totum Jus illud, ac proinde talis actio est verè injuriosa, ut potest contra Jus alterius permanens. 3. Innoc. XI. damnavit hanc propos. *Copula cum conjugata consentiente marito non est adulterium, adeoque sufficit in Confessione dicere se esse fornicatum.* Quippe Jus mariti est inabdicabile, cùm ex natura matrimonii Jus copulæ sit essentialiter conjugibus affixum. Maritus tamen consentiens censemur condonare injuriaæ reparationem.

CAPUT II.

De natura, & necessitate restitutionis.

Q. I. *Quid est restitutio?*

Rejp. *Q* Est rei alienæ redditio, vel damni illati compensatio, debita ex Justitia ad æquitatem: vel etiam rei alteri debitæ solutio. Nam de ea sic sumpta hic agetur. Unde est actus Justitiæ commutativæ, quæ versatur c. T-

ca